

MÁRINEK - ANEB ODPOLEDNE S REKLAMOU

Neděle, 22. srpna 2007

"...Jste opravdu spokojeni se svým prostředkem na mytí nádobí?", linulo se vábivě ze smyslných rtíků televizní krásky. "Ano, prozatím jo, naštěstí máma moje docela dobře a mé ruce proto zůstávají stále hebké a jemné..." odpovídá jí hebcí a jemně z gauče mé starší dítě.

Uznávám, že reklamy jsou nutné, pro podnikání dokonce životně důležité. Záleží jen na nás, jak dalece dokážeme být vůči jejich útokům imunní, v horizontálním pádění, jak často podlehneme. Zda opravdu jdeme a koupíme, později opravdu používáme a chválíme, nebo po nákolikerém upotřebení stydlivě založíme do nejskrytějších útrob ve sklepě. Komerce je dnes ve všem kolem nás, "správného obchodního ducha" nalezneme v každém oboru. Dennodenně máme v domě haldu barevných vábníček. Na poli ce za vhodovými dvěmi, kterou jsme si za tím účelem nechali udělat (aby nám doručovatelé nedávali reklamy do schránek), je jich stále plno. Přesto nějakou záhadou dostávám plno obálek přímě na jméno - slibujících například miliónovou výhru - jen když "Vy, paní Goldweinová, objednáte náš soubor cedéček za vynikající a minimální cenu šestnácti stovek a zadáte se tím pádem do slosování", dále magazíny obchodních domů, které mi garantují vynikající kukátko, soubor kapesních mincí, přívěšek, vypadající skoro úplně jako zlatý, nejkrásnější podprsenku a dokonalá tanga (velikosti, kterou jsem už před padesáti léty opustila) - ovšem jen v pádění, že jim dodám další oběd. Od jistého času jsme byli zaplaveni i reklamami veterinárními. Jak to začalo? Lenka vrátila z psího ráni celá vyděšená: "Mami, ten pán, co má bobtailici - známe přeci tu ubičku maxipsa Fíka, jak si s ní má tak rád hraje - tak její pán říkal, že mu minulej pes umřel na leptospirózu! Má polského německého ovčáka a nechal mu dát jedno očkování místo dvou a když si jeho ubohej pes líznul z louže, kudy musela projít nakažená myš... Chu holka, mála v očích výraz z těch nejvyšších amerických hororů... Uvědomila jsem si, že i kdybych se párkrát roztekla na zelený blems z věřejšího sci-fi nebo se proměnila v zombie, tak by se netvářila hůle. Než jsem stačila cokoliv podotknout, vrhla se k telefonnímu seznamu a vypisovala všechny a hlavně všechny možné slibující veterináře. Posléze se jala volat a volané podrobovat každému výsledku na téma smrtelné psí choroby ve jakémkoliv dosažitelném očkování. Byly jí pochopitelně poskytnuty všechny potřebující informace, že být Lenkou, v životě si nechoulostivého a v každém okamžiku zániku vystaveného - rozhodně nepotřebuji. "Pší lidé" vědí, o čem mluvíme dnes psa, znamená opatřit si nejméně dva známé veterináře. Jeden bodne ubičku proti nemoci, druhý bodne ubičku proti bolestem, zpraveným očkováním, těmi léčí předpádné alergické následky předchozích. A to si před stejné jako u lidí, je možnost běžné i alternativní medicíny i u zvířátek! Jen tak, tichounce v pozadí, se pak kráčí úten. Cena za vstupní prohlídku, pošetřaného doktora, injekce, vhodné vitamíny a minerály, nevhodnější granule, doporučený psí šampon na suchý či mastný chlup, kondicionér pro psy menších ras, kostičky na čištění zubů psí kartáčky na zuby, moc a moc krásných nástrojů, které ochotná sestřička předvede a doporučí, šampony na jaro, léto, vítr, déšť, sníh, parádu, do lesa, sprej proti blechám, bruceliózním klíšťatům, všem, mastičky, ozdobičky, hračky... a především a hlavně COKOLIV - co je dobré vyřídění posledního padesátníku ze zvířecího majitele. Lenka-milovaná holčička, táh. hromádka nešťastně drahnou chvíli takhle komunikovala, vude svá domitě nahleovala jméno a adresu našeho psa (díky tomu ve dnech následujících schránku zahlcovaly nejznámější ubí prospekty a zaručené nabídky od veterináře). Když usoudila, že už podnikla dost, sejmula na životě ohrožené štěně z krku a umístila ruky mi dala slizkou ohlodanou trosku zeleně zbarvené kostičky, kterou už mášíc má ohlodává. Z umělé kosti, kterou dostal od Roberta (byla tehdy sotva o pár centimetrů menší než on) byl už jen fujtajbl vaneček, márou však milovaný a jako oko v hlavě chráněný. Pak zapnula počítač a věnovala se své nejprvní zálibě. Odepisovala na nejznámější seznamovací inzeráty, slibovala dvounohým jelenům v její neskutečné věci... Ale buď se mládí vydovádí... Situace se utišila, konkrétní nebezpečí zatím nehrozilo. Robert v meziase a v tichu vyluxoval lednici, nevyluxoval obývací, hltavé psisko se mi dvakrát zakouslo do palce. V kol zavládla nádherná domácí pohoda... Nu, hlavně, že budeme na všechny připraveni. d@niela